

adgangsgivende hf-eksamen, og det er grunden til, at vi i hovedtræk godt kan støtte det her lovforslag fra regeringen.

Vi mener, det er væsentligt, at personer, der ikke som unge fik en gymnasial uddannelse, har mulighed for at tage sådan en uddannelse senere i deres liv.

Når der skal indføres brugerbetaling på ikke-centrale grundfag af hensyn til besparelser på amternes økonomi i år 2000, synes vi, at det er ganske rimeligt, ligesom der sker betaling under åben uddannelse og på aftenskolekurser.

CD går altså ind for lovforslaget, som jo er en del af finanlovaftalen, men jeg skal da gerne indrømme, at selve proceduren går noget hurtigt, og der kan være anledning til, at vi kigger på nogle delspørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Henrik Svane (RV):

Også dette lovforslag er en udløber af regeringens overordnede forsøg på at målrette og kvalificere udbudet af kurser på almen voksenuddannelse og studieforberedende enkeltfagsundervisning.

Lovforslaget bygger desuden på en aftale mellem regeringen og Amtsrådsforeningen, der fungerer efter hensigten på forsøgsbasis, og derfor er der tale om mindre justeringer, som Det Radikale Venstre bakker op.

Det Radikale Venstre støtter særlig initiativerne omkring en øget deltagerbetaling på de ikkekompetencegivende kurser til fordel for en prioritering af de centrale grundfag, dansk, matematik, naturfag, samfundsfag, sprog osv., at der er fastsat en maksimumgrænse for det beløb, amterne kan kræve for kursusdeltagelse, og endelig at amterne skal tilrettelægge centerstrukturen sådan, at udbudsforpligtelsen overholdes, og at amtskommunens borgere er sikret et udbud inden for en rimelig geografisk afstand.

Det Radikale Venstre kan på den baggrund støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Socialdemokratiet vælger med det her lovforslag at bryde med sine uddannelsespolitiske principper. Det er en udmøntning af aftalen mellem staten og amterne, og nu skal der altså så indføres brugerbetaling på en række fag på 8.-10. klasses niveau og på HF-niveau for voksne.

Gennem det her århundrede har Socialdemokratiet jo sagt, at uddannelse er et redskab til øget lighed og solidaritet. Det har været overskriften på de socialdemokratiske uddannelsesprogrammer fra først til sidst. Det var også på den baggrund, at Socialdemokratiet i 1980'erne bekæmpede ethvert forsøg, det være sig nok så lille, og det var ikke et spørgsmål, om det var 100 kr., eller om det var 500 kr., da bekæmpede man ethvert forsøg på at indføre brugerbetaling på det her område.

Det kom til udtryk flere gange, f.eks. i 1989, hvor den daværende borgerlige regering fremlagde lov om almen voksenuddannelse. I bekendtgørelsen opererede man med et gebyr på 200 kr. Hvad sagde Socialdemokratiet til det? Socialdemokratiets ordfører, Jytte Andersen, krævede, at brugerbetalingsprincipperne blev fjernet. Partiet stillede ændringsforslag til loven for at sikre, jeg citerer: »at deltagerne kan modtage undervisning uden deltagerbetaling«, idet man mente, »at brugerbetaling strider mod grundlæggende uddannelsespolitiske principper«.

Man kan kun være enig. Brugerbetaling skræmmer de kortuddannede bort. Brugerbetaling, den være sig nok så lille, er udtryk for en glidebane. Brugerbetaling på det her område, også en delvis brugerbetaling, er af det onde, fordi den bryder med princippet om uddannelse som et alment gode for alle uanset køn og social baggrund, og især når vi taler om almindelig folkeskoleundervisning og almen undervisning.

Dette synspunkt kommer igen frem i partiets udspil til en voksen- og efteruddannelsesreform sommeren 1999. Her tales om alles ret til at få almene kvalifikationer og et personligt løft, også i voksenlivet.

Jeg mener godt, man kan sige, at hvis man indfører brugerbetaling på folkeskole- og gymnasieniveau, så igangsætter man en politik, som Haarder ikke turde drømme om i gamle dage. Man vil spare sølle – ja, det er så spørgsmålet, hvad det bliver til, 45 mio. kr., måske mere, 50 mio. kr., som indebærer, ikke mindst uden for København, at man skræmmer kursister bort fra nogle fag, f.eks. psykologi, og gør dem sværere at opretholde med indskrænkning af kursusudbud til følge.

Og hermed retfærdiggør man en borgerlig politik og stimulerer yderligere de borgerlige partier til at fremføre krav om brugerbetaling til almene velfærdsgoder. Når Socialdemokratiet